

Prvá slávnosť Vianočná 2020 – Závažná Poruba (25.12.2020)

Bol to sivý, starý kamenný kostol. Stál tam od pohanských čias. Mladý kňaz prišiel do farnosti a stával na kazateľnici opustený ako ten starý kostol. Ale v jeho srdci horel oheň nadšenia. Kňaz mal plné srdce Ducha a vedel, že raz prehovorí k zástupu. Prišli Vianoce. Kňaz cítil, že Vianoce sú tepom kostola, jeho živým srdcom, ktoré nikdy neprestalo biť. Kostol bol zaplnený do posledného miesta. Kňaz bol uchvátený videním, v ktorom sa spájala minulosť s prítomnosťou a budúcnosťou. Začal hovoriť. Hovoril o Slove, čo sa stalo telom v Dieťati a oči všetkých boli na neho upreté. Hovoril, ako Slovo prebývalo medzi nami, nieslo našu ťarchu a bolesť – a oči prítomných sa zarosili. A keď kňaz rozprával o sláve Slova o budúcnosti, keď budú prekované meče na motyky, lebo tu bude mnoho poslušných tomu Slovu – sused susedovi stisol ruku. Mizla nenávisť, závisť, hnev. To Slovo bolo tu a dotýkalo sa ľudského srdca... Aj my dnes budeme hovoriť o tomto Slove.

Prečítajme si k tomu slovo z Jánovho evanjelia, 1. kapitoly 14. verš:

„A to Slovo stalo sa telom...bolo plné milosti a pravdy.“

Vianoce sú charakterizované emóciou radosti, a to nielen počas samotných sviatkov, ale už nejaký čas pred nimi, keď sme sa na ne chystali. Čoraz častejšie a otvorenejšie sa však hovorí o tom, že toto citové rozpoloženie počas Vianoc má aj svoju odvrátenú tvár. Sú ľudia – a je ich čoraz viac – ktorí sa na vianočné sviatky netešia. Alebo ak aj áno, v konečnom dôsledku ich to viac zraňuje. Je to hlavne pre osamelosť – fyzickú, ale aj vnútornú, ktorú môžeme pociťovať, hoci sa pohybujeme medzi mnohými ľuďmi. Vianočné témy o rodinnej pohode, spolupatričnosti, o spočínutí v pokojných vzťahoch a o uvedomení si vlastnej hodnoty, v mnohých vyvolávajú práve opačný účinok, lebo upozornia na to, čo chýba alebo čoho je nedostatok.

Tajomstvo narodenia Ježiša ako tajomstvo Boha, ktorý sa skláňa k človeku, by malo byť aj oslavou blízkosti medzi ľuďmi navzájom. Boh nenecháva svet opustený, chce byť s nami, ba doslova prosí o prijatie. Boží Syn klope na ľudské srdcia a prosí o miesto medzi ľuďmi. Táto prosba sa v priebehu Ježišovho života vyskytuje v rôznych formách a podobách. Asi najvýrečnejšie to povedal slovami: Ajhľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta. Dá sa to ešte krajšie precítiť počas týchto sviatkov a nielen počas nich?

Tichá noc, svätá noc...to si opakujeme počas vianočných sviatkov veľa krát. Aké ticho je skutočným darom Vianoc? Vianočné ticho je tichom, v ktorom sa zrodilo a naplnilo Slovo: A to Slovo stalo sa telom. Boh sa vyjadril veľmi konkrétnym spôsobom, aby obnovil komunikáciu s ľudstvom. Poslal Syna, ktorý prináša pokoj. Pokoj, ktorý je zároveň výzvou. Ten pokoj všetkým nám do istej miery chýba a všetci po ňom túžime – pokoj v srdci. Prajeme si ho v tieto dni a do vianočných pozdravov, ale ešte viac do sms-iek píšeme:

pokojné prežitie vianočných sviatkov. Nechceme to však chápať len ako túžbu po ničnerobení. Sú to síce sprievodné znaky pekne prežitých Vianoc a radi si to doprajeme. Pokoj ako vianočný dar však ďaleko presahuje tieto túžby a predstavy.

Je dobre, keď si v týchto dňoch vianočného času doprajeme ticho a ústranie. Ale v konečnom dôsledku by nás to malo povzbudzovať k väčšej iniciatíve, ktorá prekračuje časový horizont Vianoc. Táto angažovať by mala smerovať k tým, ktorí tichom a ústraním trpia, pre ktorých je ticho ťarchou života a osamelosť utrpením. Všade okolo je dosť takých ľudí a možno aj my sami patríme medzi nich. Sme vyzvaní pomáhať druhým a skutočný pokoj v srdci získame práve vtedy, keď dokážeme skôr myslieť na druhých a keď sa dokážeme rozdať pre druhých. Viem, v tomto čase obmedzenia je to zložité ale určité spôsoby sa vždy nájdu.

Vo vianočných koledách často počujeme slová: Tešiteľ sveta je tu. Tieto slová vyjadrujú túžbu Boha potešiť svet a zároveň naše poslanie ako nositeľov Krista prinášať potešenie druhým. Ohlasovať evanjelium znamená ohlasovať radosť. Ak sa ináč nedá, tak slovami, ale predovšetkým skautka-Vianoce na to dávajú príležitosť. Je to čas roka, keď máme prinášať potešenie v oveľa väčšej miere. Povedané evanjeliovou rečou, počas Vianoc to máme robiť mierou vrchovitou. Ale tá vrchovatá miera môže znamenať nielen hojnosť vianočnú, ale aj schopnosť prekročiť časový horizont Vianoc. Nech sa z tej hojnosti vianočnej radosti presýpa aj do ostatných dní roka. Má to veľký význam aj preto, lebo liek na osamelosť sa nepodáva len v jednej dávke. Tak dokážeme, že nie sme dvojaki – iní na Vianoce a iní počas roka. Amen

Modlitba: Pane Ježiši, zachráň Vianoce. My to už nedokážeme. Kupujeme a beháme, robíme balíčky, zdobíme vianočné stromčeky – a spievame „Ticha noc.“ Ale tajomstvo, že si pre nás stal človekom, je často len dekorácia a sentimentalita. Pomôž nám, aby zmysel tohto sviatku nezanikol. Pomôž nám k novému začiatku. Iba potom by mohli dary - ako prejav lásky, poukazovať na Tvoju lásku. Pane Ježiši, zachráň Vianoce – zachráň nás. Preto si sa stal človekom. Amen Otče náš...